

paaskønner naturligvis ogsaa, at Istransporten for Fremtiden vil blive udført forsvarligt, hvad man ganske sikkert ikke kan sige, den er bleven hidtil. Hovedspørgsmaalet er imidlertid Taksterne. Den højtærede Minister sagde i Gaar, at det, der var Tale om i denne Sag, var egentlig det, at Staten betaler et Dampskibsselskab 24,000 Kr. om Aaret for at besørge Posten fra og til Langeland paa de Router, som nu dette Selskab sidder inde med, og jeg ved meget vel, at det er det, der er Tale om her, og ikke andet. Men det forekommer mig alligevel, at den højtærede Minister under Hensyn til de ganske abnorme Forhold, som her finde Sted, under Hensyn til, om man saa vil, Virkningerne af den Subvention, som der her er Tale om, kunde finde sig beføjet til at lægge Tryk paa Selskabet med Hensyn til Taksternes Størrelse. Naar det sydfynske Selskab kommer i Besiddelse af alle Routerne til og fra Langeland, er Forholdet det, at ingen anden, ingen privat Mand og intet privat Selskab kan konkurrere med det. Det faar saaledes fuldstændig Eneret paa Trafikken mellem Langeland og Nabøerne. Det er Forholdet, og vil man forstaa den stærke Misfornøjelse, der hersker paa Langeland over den Afgørelse, der nu er truffen af den højtærede Minister, maa man netop fæste Opmærksomheden herpaa. Der kan som sagt ikke være Tale om, at et andet Selskab fremtidig kan arbejde sig op ved Siden af det sydfynske. Det har Eneret paa den væsentligste Del af Fragtfarten, og det kan, netop fordi det vil være saa stærkt i pekuniær Henseende, sætte Taksterne saa højt, som det behager. Det er et Hensyn, som den højtærede Minister ikke blot kunde, men formentlig ogsaa burde tage, og under alle Omstændigheder vil jeg henstille til det kommende Finansudvalg, om det ikke vilde finde sig beføjet til at undersøge disse Forhold en Smule nærmere.

Jeg skal dernæst med nogle Ord omtale det Løfte, som Hr. Postinspektør Lund skal have givet i Rudkøbing den 7de Juli i Aar paa et Møde, som han havde sammen med Byraadet i Rudkøbing og Bestyrelsen for Sogneraadsforeningen paa Langeland. Jeg sagde forleden, at Hr. Postinspektøren da havde afgivet det Løfte, at Kontrakterne med de Selskaber, som allerede nu førte Posten til og fra Langeland, ikke vilde blive fornyede, og at Kontrakter med ny Selskaber ikke vilde blive indgaaede fra Ministeriets Side, førend disse Kontrakter havde været forelagte Rudkøbing Byraad

og Bestyrelsen for Sogneraadsforeningen paa Langeland til Erklæring, og endvidere, at Postinspektøren skal have udtalt, at han ikke betvivlede, at de langelandske Kommuner kunde, naar de fremsatte Ønske derom — at sige, naar de bestaaende Kontrakter vare udløbne — komme i Besiddelse af alle Postrouterne fra og til Langeland og særlig den Route, som Sydfynske Selskab har siddet inde med. Jeg kan ikke komme bort fra, at Hr. Postinspektøren alligevel har udtalt sig saaledes. Den højtærede Minister oplæste i Gaar en Erklæring fra Hr. Postinspektøren, og den gik ud paa, at han ikke havde haft Bemyndigelse til at afgive noget Løfte og ikke havde afgivet noget saadant, og at han heller ikke havde udtalt sig om, hvorvidt det kunde være rimeligt, at Indenrigsministeren vilde tilstaa de langelandske Kommuner de Postrouter, Sydfynske sad inde med, tilligemed den dermed følgende Subvention. Om han havde Bemyndigelse til dette eller ikke, er egentlig et Spørgsmaal, som strengt taget ikke vedkommer denne Diskussion. Hovedspørgsmaalet er, om han har afgivet noget Løfte, og om han ved Siden deraf har udtalt sig saaledes, at de kommunale Mænd, der vare samlede med ham ved Mødet, maatte være berettigede til at tro, at han var bemyndiget til at afgive Løfter. At dette er Hovedspørgsmaalet, følger ganske af sig selv. I denne Henseende kan jeg ikke tilbageholde, at det fremdeles er min Opfattelse, at Postinspektøren har afgivet disse Løfter. Hvorledes det gaar til, at Postinspektøren nu benægter dette, er ikke en Sag, som vedkommer mig, han kan mulig have glemt, hvad han har sagt. Saa meget er i hvert Fald vist, at de 9 Medlemmer af Rudkøbing Byraad — der er 10 Medlemmer, det tiende er Hr. Borgmester Krarup — erindre, at han har udtalt sig saaledes, som jeg har anført, og det kan jeg ikke stærkt nok betone, samtidig med, at jeg anfører, at med 2 af Repræsentanterne for Landkommunerne, nemlig Amsraadsmedlem Jørgensen, Simmerbølle, og Formanden for Sogneraadsforeningen Gaard-ejer J. A. Hansen, Tjørnebjerggaard, talte jeg samme Eftermiddag en Times Tid, efter at Mødet var holdt. Jeg mødte dem hos Redaktøren af Øens Venstreblad „Langelands Avis“. Jeg husker aldeles tydeligt, at de gav et Referat af, hvad der var foregaaet i Mødet, og jeg erindre aldeles tydeligt, at de vare enige om, at Postinspektøren havde udtalt, at Sydfynske Selskab, ikke vilde faa sin Kontrakt